

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 377

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 iunie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 264 din 20 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.....	2-5	560. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.421/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Școlii Naționale de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București.....	11
Decizia nr. 321 din 29 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.911/2004 privind reglementarea situației juridice a unor terenuri situate în orașul Slănic-Moldova, județul Bacău	5-6	561. — Hotărâre privind aprobarea sumelor necesare Ministerului Justiției pentru contractarea și implementarea proiectelor/componentelor de proiecte necontractate din fondurile Programului PHARE 2006....	12
Decizia nr. 335 din 10 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	7-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 411 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eșalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004	10-11	113. — Ordin al ministrului administrației și internelor pentru modificarea și completarea Ghidului carierei polițiștilor și cadrelor militare din Ministerul Administrației și Internelor, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 69/2009.....	13
		119. — Ordin al ministrului administrației și internelor privind delegarea unor competențe de coordonare a activităților de resurse umane și financiare în domeniul administrație publică	14
		150. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 13/2010 privind aprobarea tarifelor de transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanolului	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 264

din 20 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 7.174/40/2011 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 53D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 54—67D/2012, nr. 201D/2012, nr. 222—231D/2012, nr. 240—248D/2012, nr. 257—264D/2012, nr. 283D/2012, nr. 288—290D/2012 și nr. 293D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 7.176/40/2011, nr. 7.280/40/2011, nr. 7.287/40/2011, nr. 7.154/40/2011, nr. 7.296/40/2011, nr. 7.144/40/2011, nr. 7.157/40/2011, nr. 7.013/40/2011, nr. 6.996/40/2011, nr. 7.149/40/2011, nr. 7.167/40/2011, nr. 6.992/40/2011, nr. 7.397/40/2011 și nr. 7.298/40/2011, nr. 6.997/40/2011, nr. 7.019/40/2011, nr. 7.021/40/2011, nr. 7.139/40/2011, nr. 7.141/40/2011, nr. 7.148/40/2011, nr. 7.170/40/2011, nr. 7.283/40/2011, nr. 7.274/40/2011, nr. 6.988/40/2011, nr. 7.140/40/2011, nr. 7.145/40/2011, nr. 7.155/40/2011, nr. 7.160/40/2011, nr. 7.175/40/2011, nr. 7.000/40/2011, nr. 7.267/40/2011, nr. 7.275/40/2011, nr. 7.009/40/2011, nr. 7.151/40/2011, nr. 7.265/40/2011, nr. 7.268/40/2011 și nr. 7.173/40/2011, precum și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în dosarele nr. 7.717/40/2011, nr. 7.673/40/2011, nr. 7.682/40/2011, nr. 7.690/40/2011, nr. 7.691/40/2011, nr. 7.692/40/2011, nr. 7.714/40/2011, nr. 7.715/40/2011, nr. 7.721/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 54—67D/2012, nr. 201D/2012, nr. 222—231D/2012, nr. 240—248D/2012, nr. 257—264D/2012,

nr. 283D/2012, nr. 288—290D/2012 și nr. 293D/2012 la Dosarul nr. 53D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 9 noiembrie 2011, 15 noiembrie 2011, 22 noiembrie 2011, 5 decembrie 2011, 7 decembrie 2011, 10 ianuarie 2012, 11 ianuarie 2012 și 12 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.174/40/2011, nr. 7.176/40/2011, nr. 7.280/40/2011, nr. 7.287/40/2011, nr. 7.154/40/2011, nr. 7.296/40/2011, nr. 7.144/40/2011, nr. 7.157/40/2011, nr. 7.013/40/2011, nr. 6.996/40/2011, nr. 7.149/40/2011, nr. 7.167/40/2011, nr. 6.992/40/2011, nr. 7.397/40/2011 și nr. 7.272/40/2011, nr. 7.717/40/2011, nr. 7.298/40/2011, nr. 6.997/40/2011, nr. 7.019/40/2011, nr. 7.021/40/2011, nr. 7.139/40/2011, nr. 7.141/40/2011, nr. 7.148/40/2011, nr. 7.170/40/2011, nr. 7.283/40/2011, nr. 7.274/40/2011, nr. 6.988/40/2011, nr. 7.140/40/2011, nr. 7.145/40/2011, nr. 7.155/40/2011, nr. 7.160/40/2011, nr. 7.175/40/2011, nr. 7.000/40/2011, nr. 7.267/40/2011, nr. 7.275/40/2011, nr. 7.673/40/2011, nr. 7.682/40/2011, nr. 7.690/40/2011, nr. 7.691/40/2011, nr. 7.692/40/2011, nr. 7.714/40/2011, nr. 7.715/40/2011, nr. 7.721/40/2011, nr. 7.009/40/2011, nr. 7.151/40/2011, nr. 7.265/40/2011, nr. 7.268/40/2011 și nr. 7.173/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în numele și în calitate de reprezentant al reclamantilor, în cadrul unor litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile Legii nr. 63/2011 contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și alin. (5) privind proprietatea publică și privată și caracterul inviolabil al proprietății private și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la protecția proprietății.

În acest sens, arată, în esență, că prin Legea 63/2011, legiuitorul a operat o nouă diminuare a drepturilor salariale ale

personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, ceea ce este neconstituțional.

Legea nr. 63/2011 — constituind o lege separată — discriminează această categorie de personal în raport cu toate celelalte categorii de bugetari, care sunt salariați în baza Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și a Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, fiind unica lege care derogă de la principiul „unicității” modulului de salarizare și care este destinată special acestei categorii profesionale. Or, rațiunea fundamentală pentru care s-a apelat la o lege unică de salarizare constă tocmai în eliminarea oricărei forme de discriminare între diferitele categorii de bugetari, prin stabilirea unei singure unități de măsură a salariului și prin cuantificarea acestuia în funcție de complexitatea, pericolozitatea și celelalte elemente specifice fiecăruia, conform coeficienților de ierarhizare de la 1 la 15 la care face trimitere art. 4 din lege.

Astfel, consideră că discriminarea rezultă din cel puțin două aspecte diferite: 1. personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este singura categorie de bugetari exclusă de la aplicarea unei legi „unice” de salarizare, neaplicându-se principiul unicității „unității de măsură” și al creării „de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală” pentru toți bugetarii; 2. personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este singura categorie de bugetari care a suferit o diminuare definitivă (nu temporară) a drepturilor salariale avute anterior intrării în vigoare a legilor succesive de salarizare unică în sistemul bugetar. În acest mod se încalcă un alt principiu stabilit pentru salarizarea întregului personal bugetar, conform căruia toți membrii acestei categorii își vor păstra drepturile dobândite anterior intrării în vigoare a legilor-cadru nr. 330/2009 și nr. 284/2010, în sensul că salariul nu va putea fi stabilit sub nivelul de salarizare din luna decembrie 2009.

Prin prisma principiului constituțional al preeminenței normelor de drept comunitar, consideră că Legea nr. 63/2011 contravine art. 20 și 148 din Constituție, deoarece diminuarea drepturilor salariale, prin actul normativ criticat, este intempestivă, nejustificată de un interes legitim al statului și disproporționată față de măsurile dispuse în cazul altor categorii de bugetari, fiind contrară și principiului legalității. Invocă în acest sens, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în Cauza *Buzescu împotriva României*, 2005, și Hotărârea din 23 aprilie 1986, pronunțată de Curtea Europeană de Justiție în Cauza 294/83 — *Partidul Ecologist „Les Verts” împotriva Parlamentului European*.

De asemenea, arată că prevederile legale criticate sunt contrare și principiilor solidarității și al egalității de tratament, care presupun ca sarcina de a depune efortul financiar sau de orice altă natură, necesar pentru îndreptarea unei stări de necesitate, să fie suportată în comun și în egală măsură de toți cetățenii statului respectiv. În cazul de față, reclamantii fac parte „dintr-o categorie socio-profesională net defavorizată față de restul salariaților din sistemul bugetar prin aceea că suportă diminuări salariale superioare celorlalți bugetari”.

În plus, nu este respectat nici principiul previzibilității normelor juridice, care „impune ca autoritățile publice să normeze relațiile sociale prin adoptarea de acte normative care să intre în vigoare după trecerea unei anumite perioade de timp, astfel încât să permită oricărei persoane să poată recurge la consultanță de specialitate și să își corecteze conduita în concordanță cu modificările ce urmează a surveni”. Astfel, în acord atât cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, (spre exemplu, hotărârile pronunțate în cauzele C-152/88R, *Sofrimport contra Comisiei*, C368/89 *Crispoltoni contra Fattoria Tabacchi di Citta di Castello*), cât și cu jurisprudența Curții

Europene a Drepturilor Omului (spre exemplu, hotărârile pronunțate în cauzele *Burghlelea împotriva României*, 2009, *Kaya împotriva României*, 2006, *Beian împotriva României*, 2007), calitatea normelor juridice presupune ca acestea să genereze stabilitate, autoritățile statului neputând fi inconsecvente față de o anumită realitate socială. În cazul de față, insecuritatea și incertitudinea rezultă din însăși vătămarea patrimonială suferită de reclamantii și din afectarea așteptărilor și prognozelor financiare ale acestora pentru o perioadă de timp apreciabilă.

Totodată, prevederile legii criticate înfrâng principiul securității raporturilor juridice, astfel cum acesta a fost consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea pronunțată în Cauza *Tudor Tudor împotriva României*, 2009 și Hotărârea pronunțată în Cauza *Teodorescu împotriva României*, 2008) și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele C24/69 *Nebe contra Comisiei*, C61/79 *Amministrazione delle finanze dello Stato contra Denkvit Italia*, C57/69 *Azienda colori nazionali — ACNA S.p.A. contra Comisiei*). Astfel, „înșurubirea haotică de acte normative din domeniul salarizării personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar care, deși au fost în final clarificate prin însăși hotărârea pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea recursului în interesul legii”, au fost înlăturate prin promulgarea unei noi legi de salarizare, și anume Legea nr. 63/2011.

În ceea ce privește încălcarea art. 44, art. 53 și art. 136 alin. (1) din Constituție, a art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, susțin că Legea nr. 63/2011 încalcă grav dreptul de proprietate asupra bunului reprezentat de salariul cuvenit, fără a exista vreunul dintre cazurile prevăzute de art. 53 din Constituție, fără a avea caracter temporar și fără a se acorda în schimb vreo despăgubire proporțională cu privarea de bun. În acest sens, invocă hotărârile pronunțate în cauzele *Kechko contra Ucrainei*, 2005, *Kopecky contra Slovaciei*, 2003, *Cazacu contra Moldovei*, 2007 și *Buchen împotriva Cehiei*, 2002, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că drepturile salariale primate ca drept de creanță reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dreptul la salariu fiind asimilat dreptului de proprietate.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă apreciază că dispozițiile Legii nr. 63/2011 sunt constituționale, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 575/2011.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile Legii nr. 63/2011 sunt constituționale.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție, arată că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu pentru tot personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, și nu selectiv, având și un caracter temporar, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat. Invocă în acest sens Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994.

Critica de neconstituționalitate raportată la art. 20 alin. (1) și art. 148 alin. (2) din Constituție nu poate fi reținută, deoarece, din motivarea autorilor excepției, nu rezultă care prevederi din tratate sau convenții internaționale privitoare la drepturile omului conțin dispoziții mai favorabile în raport cu cele din Legea

nr. 63/2011, aceștia enumerând doar principii și texte legale. În plus, nu se arată care prevederi comunitare cu caracter obligatoriu au fost încălcate de dispozițiile legii interne criticate.

Referitor la încălcarea art. 44, art. 53 și art. 136 alin. (1) din Constituție, apreciază că aceste critici nu pot fi reținute. Astfel, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, fiind dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. Încadrarea și salarizarea personalului plătit din bugetul de stat nu reprezintă drepturi fundamentale, legiuitorul fiind în drept să modifice sistemul de salarizare existent sau să îl înlocuiască cu unul nou, considerat mai adecvat pentru atingerea scopului urmărit.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și alin. (5) privind proprietatea publică și privată și caracterul inviolabil al proprietății private și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 63/2011 — act normativ cu caracter temporar, ale cărui efecte juridice continuă să se producă, a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză (a se vedea Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011).

Astfel, raportat la critica de neconstituționalitate cu privire la încălcarea normelor constituționale și convenționale privind proprietatea privată, formulată din perspectiva unei restrângeri a dreptului la salariu, considerat un „*bun*”, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească în viitor un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată (a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94).

În aceste condiții, Curtea a reținut, în esență, că legea supusă controlului de constituționalitate stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare și până la finele anului 2011, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. Ca urmare, prevederile sale nu stabilesc o ingerință de tipul privării de proprietate.

Cât privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23).

De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

Totodată, examinând legea criticată prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate, câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la critica privind încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât ar exista discriminări în cazul personalului didactic și didactic auxiliar față de restul salariaților plătiți din fondurile publice, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că instituirea de regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 17 din 12 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 5 februarie 2010).

În fine, Curtea observă că argumentele autorilor excepției referitoare la încălcarea celorlalte principii reținute în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, invocate prin prisma dispozițiilor art. 20 și art. 148 alin. (2) din Constituție, vizează aspecte ce țin de aplicarea legii de către instanțele judecătorești, nefiind, prin urmare, o problemă de competența Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 7.174/40/2011, nr. 7.176/40/2011, nr. 7.280/40/2011, nr. 7.287/40/2011, nr. 7.154/40/2011, nr. 7.296/40/2011, nr. 7.144/40/2011, nr. 7.157/40/2011, nr. 7.013/40/2011, nr. 6.996/40/2011, nr. 7.149/40/2011, nr. 7.167/40/2011, nr. 6.992/40/2011, nr. 7.397/40/2011, nr. 7.272/40/2011, nr. 7.298/40/2011, nr. 6.997/40/2011, nr. 7.019/40/2011, nr. 7.021/40/2011, nr. 7.139/40/2011, nr. 7.141/40/2011, nr. 7.148/40/2011, nr. 7.170/40/2011, nr. 7.283/40/2011, nr. 7.274/40/2011, nr. 6.988/40/2011, nr. 7.140/40/2011, nr. 7.145/40/2011, nr. 7.155/40/2011, nr. 7.160/40/2011, nr. 7.175/40/2011, nr. 7.000/40/2011, nr. 7.267/40/2011, nr. 7.275/40/2011, nr. 7.009/40/2011, nr. 7.151/40/2011, nr. 7.265/40/2011, nr. 7.268/40/2011 și nr. 7.173/40/2011, precum și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în Dosarele nr. 7.717/40/2011, nr. 7.673/40/2011, nr. 7.682/40/2011, nr. 7.690/40/2011, nr. 7.691/40/2011, nr. 7.692/40/2011, nr. 7.714/40/2011, nr. 7.715/40/2011, nr. 7.721/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 321

din 29 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.911/2004 privind reglementarea situației juridice a unor terenuri situate în orașul Slănic-Moldova, județul Bacău

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.911/2004 privind reglementarea situației juridice a unor terenuri situate în orașul Slănic-Moldova, județul Bacău, excepție ridicată de Societatea Comercială „Perla Moldovei” — S.A. din Slănic-Moldova în Dosarul nr. 3.138/270/2011 al Judecătoriei Onești și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.414D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, deoarece privește o hotărâre de Guvern, act ce nu poate fi supus controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.138/270/2011, **Judecătoria Onești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.911/2004 privind reglementarea situației juridice a unor terenuri situate în orașul Slănic-Moldova, județul Bacău**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Perla Moldovei” — S.A. din Slănic-Moldova într-o cauză având ca obiect „obligația de a face”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin Hotărârea Guvernului nr. 1.911/2004 s-a adus atingere dreptului său de proprietate asupra unui teren în suprafață de 1.000 mp, situat în orașul Slănic-Moldova. În acest sens, arată că anterior emiterii acestui act administrativ de către autoritățile publice locale, terenul era ieșit din patrimoniul statului și era proprietatea exclusivă a Societății Comerciale „Perla Moldovei” — S.A., astfel încât nu se putea

dispune prin Hotărârea Guvernului nr. 1.911/2004 asupra regimului juridic al acestui teren.

Totodată, arată că actul criticat contravine și prevederilor art. 7 și 12 din Legea nr. 213/1998, precum și art. 480 din Codul civil, care reglementează modalitățile prin care se dobândește dreptul de proprietate publică.

Judecătoria Onești consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, instanța arată că, potrivit dispozițiilor art. 44 din Constituție, dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Totodată, arată că, potrivit art. 20 din Legea fundamentală, dispozițiile constituționale ale art. 44 trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, motiv pentru care instanța apreciază că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale și nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică, în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.911/2004 este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.911/2004 privind reglementarea situației juridice a unor terenuri situate în orașul Slănic-Moldova, județul Bacău, excepție ridicată de Societatea Comercială „Perla Moldovei” — S.A. din Slănic Moldova în Dosarul nr. 3.138/270/2011 al Judecătoriei Onești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.911/2004 privind reglementarea situației juridice a unor terenuri situate în orașul Slănic-Moldova, județul Bacău, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.053 din 12 noiembrie 2004.

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, apreciază că actul criticat contravine și art. 480 din Codul civil, precum și art. 7 și 12 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, instanța de contencios constituțional „*hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial*”. De asemenea, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare*”.

Așa fiind, Curtea constată că pot forma obiectul excepțiilor de neconstituționalitate doar legile, ca acte ale Parlamentului, și ordonanțele Guvernului, simple sau de urgență, emise de acesta prin delegare legislativă, în condițiile art. 115 din Legea fundamentală.

Prin urmare, nu pot fi supuse controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională actele de reglementare secundară, așa cum sunt hotărârile Guvernului, care sunt emise în scopul organizării executării legilor, astfel încât excepția de neconstituționalitate a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.911/2004 este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 335

din 10 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 8.039/99/2010 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.026D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.027D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 8.064/99/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.027D/2011 la Dosarul nr. 1.026D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.027D/2011 la Dosarul nr. 1.026D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând trimitere la practica în materie a Curții Constituționale și la cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, în conformitate cu care măsurile luate de statul român în domeniul pensiilor nu sunt de natură a încălca justul echilibru între scopul urmărit și mijloacele folosite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 15 iulie 2011, pronunțate în dosarele nr. 8.039/99/2010 și nr. 8.064/99/2010, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2—5 și art. 12 din Legea**

nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată, din oficiu, în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de recalculare a pensiilor în baza Legii nr. 119/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele criticate încalcă prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, întrucât acestea din urmă nu disting între pensia contributivă și cea necontributivă, statul fiind obligat la plata întregii pensii stabilite prin lege la data deschiderii dreptului la pensie, drept constituțional ce nu poate fi diminuat printr-un act normativ ulterior și se impune a fi ocrotit, așa cum, de altfel, s-a reținut prin Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010. Se susține, de asemenea, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 53, deoarece rațiunile ce țin de extinderea crizei economice și de nevoia menținerii deficitului bugetar în limite sustenabile și în sensul menținerii acordurilor cu organismele financiare internaționale nu sunt de natură să justifice în mod obiectiv afectarea dreptului la pensie și la un nivel de trai decent. Se apreciază că reducerile operate potrivit prevederilor Legii nr. 119/2010 au un caracter definitiv și nu temporar și nu asigură un just echilibru, ceea ce încalcă principiul proporționalității între scopul urmărit și mijloacele folosite. Totodată, se arată că pensia, în sine, constituie un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât reducerea cuantumului pensiei echivalează cu încălcarea dreptului de proprietate privată, fapt ce determină și o încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 20. Sunt invocate în acest sens hotărârile din 16 septembrie 1996, 3 iulie 1997, 30 mai 2000, 22 martie 2001, 26 februarie 2003, 12 octombrie 2004, 30 martie 2005, 29 martie 2006, 5 ianuarie 2006, 18 februarie 2009 ale Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate în cauzele *Gaygusuz împotriva Austriei*, *Pressos Compania Naviera și alții împotriva Belgiei*, *Carbonara et Ventura împotriva Italiei*, *Streletz Kessler și Krenz împotriva Germaniei*, *Buchen împotriva Republicii Cehe*, *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, *Pravednaya împotriva Rusiei*, *Scordino împotriva Italiei*, *Muller împotriva Austriei* și *Andrejeva împotriva Letoniei*.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul de vedere transmis, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, în susținerea acesteia, Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale reiterează, în esență, argumentele invocate cu prilejul sesizării privind neconstituționalitatea Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și a Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, acte normative asupra cărora Curtea Constituțională s-a pronunțat prin deciziile nr. 871 și 873 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, cu prilejul controlului *a priori* efectuat, prin raportare la critici similare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, prevederile art. 1 lit. c), art. 2—5 și art. 12 din Legea nr. 119/2010. În realitate, autorul critică dispozițiile art. 1 lit. c), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, care au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. c): „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

[...]

c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;”;

— Art. 2: „(1) Pensiile de serviciu anticipate și anticipate parțiale dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pensiile anticipate de serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 lit. c) și f) devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pensiile de invaliditate și pensiile de urmaș dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii de invaliditate, respectiv pensii de urmaș, în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)—(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 3: „(1) Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculează prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”;

— Art. 4: „(1) Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează: [...]

b) într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h).

(2) Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii

următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”;

— Art. 12: „Persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege.”

Se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 47 alin. (2) referitor la dreptul la pensie și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Totodată, sunt invocate în susținerea excepției și dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu aceleași dispoziții constituționale și cu argumente identice celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 1.590 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 6 februarie 2012, și Decizia nr. 1.269 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 25 noiembrie 2011, Curtea a reținut, în esență, că pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Conformându-se acestor prevederi constituționale, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pentru viitor, și numai în ceea ce privește cuantumul lor. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Cu același prilej, Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

Mai mult, Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în hotărârile din 8 decembrie 2009 și din 31 mai 2011, pronunțate în cauzele *Muñoz Diaz împotriva Spaniei*, paragraful 44, respectiv *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie

Într-un anumit cuantum (a se vedea, în același sens, și hotărârile din 12 octombrie 2004 și 28 septembrie 2004, pronunțate în cauzele *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, paragraful 39, respectiv *Kopecky împotriva Slovaciei*, paragraful 35). Reducerea sau încetarea plății unui anumit cuantum al beneficiului acordat poate constitui o intervenție în privința bunului ce trebuie justificată (*Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 58). Curtea a arătat că sistemul de securitate socială este expresia solidarității societății în raport cu membrii săi vulnerabili (*Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 61), aspect esențial pe care Curtea de la Strasbourg l-a luat în seamă atunci când a analizat dacă restrângerea adusă implica o sarcină individuală excesivă. Curtea a mai arătat că statele au o marjă largă de apreciere atunci când reglementează sistemul de pensii (paragraful 63) și că scăderea cuantumului pensiei cu aproape 50% nu este de natură să știrbească esența dreptului la pensie, reclamantul fiind deci obligat să suporte o scădere rezonabilă și proporțională (paragrafele 62 și 63). Nu în ultimul rând, din paragraful 63 al hotărârii reiese că o reducere a cuantumului pensiei în vederea egalizării unor stări de fapt existente este de dorit, respectiv acordarea unui cuantum al pensiei în funcție de contribuțiile vărsate, și nu în funcție de cuantumul concret al salariului (sistem contributiv versus sistem retributiv); în aceste condiții, pierderea parțială a unei părți din pensie nu este o sarcină individuală excesivă (paragraful 63).

Curtea a constatat că eliminarea pensiilor de serviciu reglementată de Legea nr. 119/2010 nu a reprezentat o sarcină individuală excesivă, această sarcină fiind suportată de cvasimajoritatea personalului angajat în domeniul public care beneficia de astfel de pensii în egală măsură (spre deosebire de cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, precitată). Ajustarea dictată de principiul contributivității nu numai că elimină un beneficiu suplimentar acordat unor angajați ai statului, dar îi integrează pe cvasimajoritatea acestora într-un sistem unic de pensii publice. Totodată, conform jurisprudenței Curții, dreptul la pensie nu este afectat decât atunci când este redusă pensia contributivă (a se vedea Decizia nr. 872 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010); or, în cauza de față nu se pune o atare problemă, pensia contributivă nefiind în niciun fel afectată sau restrânsă.

De asemenea, cuantumurile viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care

beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil.

Curtea, prin deciziile amintite, a mai reținut că dispozițiile procedurale cuprinse în textele criticate nu încalcă cu nimic art. 47 din Constituție, ele reprezentând prevederi de natură tehnică, legiuitorul fiind îndrituit să stabilească atât termenele în interiorul cărora autoritățile publice să ducă la îndeplinire operațiunea de recalculare a pensiilor, cât și modalitatea concretă de calcul al noilor pensii prin trimiterea generală pe care o face la principiile fostei Legi nr. 19/2000 — în prezent trimiterea, desigur, vizează Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

În cauza de față, având în vedere că litigiile *a quo* vizează recalcularea pensiilor de serviciu ale unor persoane care au deținut calitatea de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, se observă că persoanele care dețin această calitate nu reclamă un tratament juridic identic cu cel al magistraților în privința pensiei de serviciu, aceștia nebeneficiind, în mod cumulativ, de o consacrare constituțională și de garanții de independență specifice magistraților. De altfel, nici sub aspectul incompatibilităților magistrației nu se află în aceeași situație juridică.

Analizând conformitatea prevederilor art. 1 lit. c), art. 2, art. 3 art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 cu dispozițiile art. 53 din Constituție raportate la dreptul la pensie și dreptul la un nivel de trai decent, Curtea a constatat, prin prisma celor statuate mai sus, că aceste dispoziții constituționale sunt lipsite de relevanță, întrucât dreptul la pensie vizează pensia obținută în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterior menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele arătate, Curtea reține că, în Hotărârea din 7 februarie 2012 pronunțată în Cauza *Frimu și alții împotriva României*, paragraful 44, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că măsurile adoptate de statul român prin prevederile Legii nr. 119/2010, cu toate că au presupus diminuări substanțiale ale cuantumurilor pensiilor de serviciu, corespund nevoii de a încadra aceste pensii într-un sistem general, care să atenueze discrepanțele existente între diferitele regimuri de pensionare și să asigure un echilibru bugetar adecvat, nefiind nerezonabile sau disproportionale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c), art. 2, art. 3, art. 4 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 8.039/99/2010 și nr. 8.064/99/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 10 aprilie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 411

din 3 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eşalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 „și a celorlalte dispoziții” ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eşalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Dumitru Pârșan în Dosarul nr. 16.856/118/2010 al Tribunalului Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 832D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere că autorul acesteia nu își motivează critica de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 16.856/118/2010, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 „și a celorlalte dispoziții” ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eşalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004**, excepție ridicată de Dumitru Pârșan într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva deciziei de eşalonare a plății sumelor restante cu titlu de indemnizații acordate în temeiul Legii nr. 341/2004.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 3 „și celelalte dispoziții” ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2010 sunt neconstituționale.

Tribunalul Constanța — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 3 și „celelalte dispoziții” ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2010. Din referirea la celelalte dispoziții ale ordonanței de urgență, Curtea urmează a reține ca obiect al excepției dispozițiile întregii Ordonanțe de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eşalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 25 iunie 2010. Acestea vizează eşalonarea pe o perioadă de până la 3 ani a indemnizațiilor menționate în titlul ordonanței de urgență.

Autorul excepției nu indică niciun text constituțional în susținerea acesteia.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a stabilit că neindicarea de către autorul excepției a normei constituționale pentru a cărei încălcare consideră că textul legal atacat este neconstituțional sau trimiterea generică la încălcarea Constituției constituie un motiv de respingere ca inadmisibilă a excepției, întrucât ea nu constituie o veritabilă excepție de neconstituționalitate, în sensul constituțional al termenului. Această consecință se impune, întrucât jurisdicția constituțională nu se poate substitui părții în privința invocării motivului de neconstituționalitate, pentru că un control din oficiu este inadmisibil, având în vedere că nu se poate exercita decât la sesizare controlul pe calea excepției de neconstituționalitate. Astfel, în acest caz, instanțele vor respinge excepțiile de neconstituționalitate ca inadmisibile, conform dispozițiilor art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992.

Prin Decizia nr. 1.239 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 811 din 16 noiembrie 2011, Curtea a mai statuat că, în absența indicării vreunui text constituțional încălcat, instanța de judecată ar fi trebuit să fie cea care să califice în final cererea părții ca fiind sau nu o veritabilă excepție de neconstituționalitate în sensul art. 146 lit. d) din Constituție. În lipsa indicării unui text constituțional

încălcăt, ca cerință minimă, este evident că cererea părții nu putea fi calificată ca fiind o excepție de neconstituționalitate în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, iar instanța de judecată nu ar fi trebuit să sesizeze Curtea Constituțională, ci să o respingă ca inadmisibilă în temeiul art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992. Ținând cont de rolul său activ, instanța de

judecată poate pune în vedere părții să își motiveze excepția de neconstituționalitate formulată pentru a putea fi sesizată instanța constituțională.

Având în vedere cele de mai sus, în lipsa indicării textului constituțional încălcat, excepția de neconstituționalitate ridicată în cauza de față apare ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2010 privind eșalonarea plății indemnizațiilor prevăzute de Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Dumitru Pârșan în Dosarul nr. 16.856/118/2010 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.421/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Școlii Naționale de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.421/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Școlii Naționale de Sănătate Publică, Management și Perfecționare în Domeniul Sanitar București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 8 decembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după litera w) se introduce o nouă literă, litera x), cu următorul cuprins:

„x) desfășoară activități în domeniul evaluării tehnologiilor medicale, conform expertizei deținute, la solicitarea Ministerului Sănătății, a părților interesate sau din inițiativă proprie, singură ori în colaborare cu instituții specializate din țară sau din străinătate.”

2. La articolul 10, alineatele (3) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Consiliul de administrație este condus de un președinte, ales cu majoritate simplă din numărul total al membrilor pe o perioadă de un an, fiecare membru putând deține maximum două mandate.

.....

(7) Consiliul științific are în componență cercetători cu realizări deosebite în domeniu, cadre didactice din învățământul superior, personalități relevante din domeniul de activitate al SNSPMPDSB, salariați ai SNSPMPDSB sau din afara acesteia.”

3. La articolul 10, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În exercitarea atribuțiilor sale, directorul general asigură punerea în aplicare a deciziilor consiliului de administrație.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Vasile Cepoi

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, interimar,
Liviu Marian Pop
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 30 mai 2012.
Nr. 560.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea sumelor necesare Ministerului Justiției pentru contractarea și implementarea proiectelor/componentelor de proiecte necontractate din fondurile Programului PHARE 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea de la bugetul de stat a fondurilor necesare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE, aprobată prin Legea nr. 31/2010,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suma de 9.007 mii lei, necesară pentru contractarea și implementarea proiectelor/componentelor de proiecte necontractate din fondurile Programului PHARE 2006, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, pentru care Ministerul Justiției a avut calitatea de autoritate de implementare.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) este inclusă în bugetul Ministerului Justiției pe anul 2012 la titlul „Alte transferuri”,

alineatul „Programe PHARE și alte programe cu finanțare nerambursabilă”.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 alin. (1) include taxa pe valoarea adăugată și alte cheltuieli potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 11/2009 privind alocarea de la bugetul de stat a fondurilor necesare pentru contractarea și implementarea proiectelor necontractate din fondurile Programului PHARE, aprobată prin Legea nr. 31/2010.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Titus Corlățean
Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 30 mai 2012.
Nr. 561.

ANEXĂ

Proiectele/Componentele de proiecte necontractate din fondurile Programului PHARE 2006, pentru care Ministerul Justiției a avut calitatea de autoritate de implementare, ce vor fi finanțate din sumele incluse în bugetul Ministerului Justiției pe anul 2012

Nr. crt.	Scopul alocării fondurilor	Estimare alocare fonduri (mii lei)
1.	Îmbunătățirea dotărilor necesare pentru sistemul de justiție pentru minori din România	221
2.	Dezvoltarea sistemului de justiție pentru minori în România	86
3.	Continuarea dezvoltării sistemului ECRIS	8.700
Total aprobat în bugetul Ministerului Justiției pe anul 2012		9.007

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ghidului carierei polițiștilor și cadrelor militare din Ministerul Administrației și Internelor, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 69/2009

Având în vedere prevederile art. 27 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 74 alin. 4 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. I. — Ghidul carierei polițiștilor și cadrelor militare din Ministerul Administrației și Internelor, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 69/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 12 mai 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 19, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pot ocupa o funcție de conducere vacantă de comandant grupă/comandant pluton, respectiv comandant pichet/comandant stație/adjunct comandant secție, fără examen sau concurs, absolvenții Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza», arma jandarmi sau pompieri, la numirea în prima funcție.”

2. La articolul 20 alineatul (1), literele f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) să fi obținut în ultimii 3 ani calificativul de cel puțin «bine» la evaluarea anuală de serviciu pentru polițiști, respectiv «foarte bun» la aprecierea de serviciu pentru cadre militare;

g) să aibă 4 ani vechime în funcții de conducere în unități ale MAI.”

3. La articolul 21 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) să fi obținut în ultimii 3 ani calificativul de cel puțin «bine» la evaluarea anuală de serviciu pentru polițiști, respectiv «foarte bun» la aprecierea de serviciu pentru cadre militare;”

4. La articolul 22, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) să fi obținut în ultimii 2 ani calificativul de cel puțin «bine» la evaluarea anuală de serviciu pentru polițiști, respectiv «foarte bun» la aprecierea de serviciu pentru cadre militare.”

5. La articolul 23 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) să fi obținut în ultimii 2 ani calificativul de cel puțin «bine» la evaluarea anuală de serviciu pentru polițiști, respectiv «foarte bun» la aprecierea de serviciu pentru cadre militare.”

6. La articolul 24, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) să fi obținut în ultimii 2 ani calificativul de cel puțin «bine» la evaluarea anuală de serviciu pentru polițiști, respectiv «foarte bun» la aprecierea de serviciu pentru cadre militare.”

7. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Personalul încadrat din sursă externă în perioada cuprinsă între data de 24 august 2002 și 31 decembrie 2011 și care nu a absolvit cursul pentru inițierea în carieră parcurge, pe baza planificării unităților cu competență în domeniu, potrivit art. 6 alin. (5) sau, după caz, potrivit art. 6 alin. (6), până cel mai târziu la data de 31 decembrie 2012, cursul pentru inițierea în carieră, în sistem modular. Grupele de pregătire se organizează în funcție de resursele disponibile, ținând cont de statutul profesional, structura beneficiară și, pe cât posibil, de profilul de muncă.

(2) Suplimentar probelor prevăzute la art. 6 alin. (4), personalul prevăzut la alin. (1) susține și o probă de pregătire fizică.

(3) Face excepție de la prevederile alin. (1) personalul care, deși nu a absolvit cursul de inițiere în carieră, a absolvit un curs de capacitate profesională/capacitate organizat în instituțiile de formare profesională inițială din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională ori un alt program de formare profesională inițială/curs de carieră cu durată cel puțin egală cu durata cursului pentru inițierea în carieră prevăzută la art. 6 alin. (3), organizat în instituțiile de formare profesională inițială din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.”

8. În tot cuprinsul ghidului, denumirile „Direcția formare inițială și continuă” și „Direcția generală resurse umane” se înlocuiesc cu denumirea „Direcția generală management resurse umane”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN**privind delegarea unor competențe de coordonare a activităților de resurse umane și financiare
în domeniul administrație publică**

În temeiul art. 7 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 20 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se delegă ministrului delegat pentru administrație competența privind:

a) întocmirea fișelor de post ale prefecților și subprefecților;
b) stabilirea obiectivelor operaționale și obiectivelor strategice, a termenelor de realizare, precum și a indicatorilor de performanță în cazul funcțiilor de prefect și subprefect;

c) întocmirea referatului de evaluare în cazul funcțiilor de prefect și subprefect, pentru realizarea evaluării performanțelor profesionale individuale ale acestora;

d) aprobarea, în condițiile legii, a fișelor de post pentru personalul din aparatul central — domeniul administrație publică;

e) numirea, promovarea în funcții și în grade profesionale, suspendarea, modificarea și încetarea raporturilor de serviciu, în condițiile legii, ale funcționarilor publici din aparatul central — domeniul administrație publică;

f) angajarea, modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de muncă ale personalului contractual din aparatul central — domeniul administrație publică;

g) aprobarea exercitării cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcțiilor de conducere de către personalul din aparatul central — domeniul administrație publică;

h) aplicarea/radierea sancțiunilor disciplinare personalului din aparatul central — domeniul administrație publică;

i) stabilirea oportunității organizării concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante, aprobarea componenței comisiilor de concurs și de soluționare a contestațiilor, a bibliografiei, tematicii și a condițiilor specifice pentru ocuparea funcțiilor publice și contractuale vacante din aparatul central — domeniul administrație publică;

j) gestionarea, în condițiile legii, a posturilor aprobate pentru domeniul administrație publică prin legea bugetului de stat;

k) reîncadrarea în funcții și stabilirea drepturilor salariale, în condițiile legii, ale personalului aparatului central al Ministerului Administrației și Internelor — domeniul administrație publică;

l) emiterea actelor administrative privind stabilirea numărului și structurii posturilor aprobate prin legea bugetului de stat pentru Ministerul Administrației și Internelor — domeniul administrație publică;

m) aprobarea statului de funcții și a statului de personal pentru aparatul central — domeniul administrație publică;

n) aprobarea, prin ordin, a statului de funcții al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, la propunerea președintelui acesteia;

o) exercitarea altor atribuții de gestiune a posturilor și a personalului pentru domeniul administrație publică.

(2) Se delegă ministrului delegat pentru administrație competența de a emite instrucțiuni și ordine cu caracter normativ și individual în legătură cu competențele delegate potrivit alin. (1).

Art. 2. — Ministrul delegat pentru administrație poate delega secretarilor de stat din domeniul administrație publică, prin ordin, competențele delegate potrivit art. 1.

Art. 3. — (1) Ministrul delegat pentru administrație și secretarii de stat din subordine, conform competențelor propuse de ministrul delegat pentru administrație și aprobate de ministrul administrației și internelor, se împuternicesc ca reprezentanți ai ordonatorului principal de credite pentru activitatea de administrație publică.

(2) În această calitate au dreptul de a aproba deschiderea, repartizarea, retragerea și modificarea creditelor bugetare pentru bugetul propriu și bugetul ordonatorilor de credite subordonați, precum și angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor din bugetul propriu aferent activității de administrație publică, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus

Contrasemnează:
Ministrul delegat pentru administrație,
Victor Paul Dobre

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN**privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 13/2010 privind aprobarea tarifelor de transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului**

Având în vedere:

— Referatul privind actualizarea tarifelor de transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului la Societatea Comercială „Conpet” — S.A. Ploiești nr. 401.981 din 14 mai 2012 al Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere;

— art. 19 și art. 20 alin. (4) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare;

— art. XIV din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 793/2002 privind aprobarea acordului petrolier de concesiune a activității de exploatare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului, inclusiv a conductelor magistrale și a instalațiilor, echipamentelor și dotărilor anexe, aferente sistemului, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Conpet” — S.A. Ploiești, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 13/2010 privind aprobarea tarifelor de transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie

2010, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Alexandru Pătruți

București, 28 mai 2012.
Nr. 150.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 13/2010)

SITUAȚIA
tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului, gazolinei,
condensatului și etanului din țară

Tipul de activitate	Tariful*) — lei/tonă —
Transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului	74,58

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și TVA.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

